

Mitä eroa on uskolla ja uskonnolla?

Suurin synti on nähdäkseni **uskonnollisuus**. Uskonnollinen hylkää Jumalan tarkoitukset! Jumala on laatinut meille toimivan pelastussuunnitelman. Uskonnolliselle se ei kelpaa. Uskonnollinen luottaa vain omaan tekemiseensä. Se on Jeesuksen lunastustyön halpana pitämistä. Jumala on tehnyt meille parhaan mahdollisen pelastussuunnitelman. Meidän tulee hyväksyä se, jos aiomme pelastua. Hän noudattaa omaa suunnitelmaansa edelleen ihmisten mielipiteistä huolimatta.

Jos me uskonnollisuudessamme kykenemme noudattamaan kaikkia Raamatun ja ihmisten tekemiä ohjeita ja säädöksiä, niin meistä tulee ylpeitä. Me luotamme pelastuksen suhteen omiin kykyihimme. Jeesusta ei silloin tarvita!

Jeesus on ristinkuolemassa sovittanut kaikki meidän syntimme. Hän on esikoisena noussut ylös kuolleista ja elää. Hän lähettää uskovien sydämeen Pyhän Hengen, joka neuvoo ja opettaa heitä matkalla kohti luvattua valtakuntaa. - Käskyt on kirjoitetut heidän lihasydämiinsä! Ne eivät ole heillä enää vain pään tietona!

Jumala ei hyväksy ihmisten ansioita. Hän antaa synnit anteeksi vain Jeesuksen kautta. Kaikki tulee lahjana: - Rakkaus, pelastus, laupeus ja armo.

Uskonnollinen ihminen pyrkii omin teoin täyttämään ja omistautumisellaan ansaitsemaan Jumalan hyväksynnän. - Se ei valitettavasti toimi!

Uskonnollisuus on syntiä. Johanneskin sanoi uskonnollisille juutalaisille, jotka tulivat kasteelle: "Te kyykäärmeitten sikiöt." Johannes vihastui heihin. Uskonnollisuutta tulee myös katua ja ottaa Jeesus vastaan. - Uskonnollisilla on Jeesus kompastuskivi!

Uskonnolliset ihmiset neuvovat muita kyllä katumaan ja tekemään parannuksen. Uskonnollisia ei kukaan neuvo katumaan ja luottamaan Jeesukseen ja Hänen sovitustyöhönsä!

Kärpässieni kuvaa hyvin uskonnollisuutta. Kaunis ulkoapäin. Jos syöt sen, niin kuolet!

Mitä uskonnollisuus on? - Uskonnon kannattajat voivat tehdä parannuksen ja he pyrkivät miellyttämään Jumalaa ilman Jeesusta. He turvaavat omiin hyviin tekoihin!

Mitä uskovaiset ovat? - Uskovaiset tekevät parannuksen mielen ja sydämen alueella. He ottavat vastaan evankeliumin ja luottavat Jeesuksen sovitustyöhön ja ylösnousemukseen. He turvaavat täysin Jeesukseen. He eivät turvaudu omiin tekemisiin eikä ansioihin.

Katumus on uskovan elämäntapa. Uskova tuntee itsensä ja sydämensä kovuuden. Hän tietää olevansa Jumalan edessä syntinen ja tarvitsevansa jatkuvaa Jeesukseen veren puhdistusta pysyäkseen armahdettuna Jumalan lapsena!

Raamattu sanoo: ”Tehtää parannus ja uskokaa evankeliumi.”

1. Osa uskovista tekee vain **parannuksen** ja tekee hyviä töitä pelastuakseen!
2. Osa tekee **parannuksen** mielen ja sydämen alueella. He perustavat uskonsa Jeesuksen sovitustyön **evankeliumin** varaan ja luottavat Häneen. Eivät tee töitä pelastuakseen!

Katumuksia on erilaisia:

Uskossa on Jeesus mukana! Uskonnollisuudessa ei Jeesus ole mukana!

1. **Ihminen pelastaa itse itseänsä** tekemällä parannuksen? Hän tunnustaa tehneensä syntiä ja katuu sitä mielessään ja hän alkaa tehdä hyviä tekoja. Sydän ei ole mukana eikä Jeesus. Hän syyllistää muita vaikeuksien kohdatessa.- Ei koe vapautta. **Uskonnollinen katumus.**
2. **Ihminen antaa Jeesuksen pelastaa itsensä! Hän tekee** parannuksen, tunnustaa tehneensä syntiä ja katuu sitä mielessään sekä sydämessään. Hän ottaa Jeesuksen vastaan elämäänsä. Hän luottaa Jeesukseen suorittamaan pelastustyöhön, eikä ala itse pelastamaan itseänsä! - *Ihminen tulee vapaaksi!* **Uskovaisen katumus.**
3. **Ihminen näkee ja tunnustaa** (päivittelee) muiden syntejä! Se on muiden syntien katumista. Jeesus kertoo vertauksessa synagogassa fariseuksesta, joka kiitti siitä ettei ollut niin kuin muut, vaan oli parempi. **Uskonnollinen.**
4. Ihminen katuu kerran, mutta jatkaa sen jälkeen elämäänsä entiseen tapaan.
5. Ihminen myöntää virheensä ja rikkomuksensa, mutta ei muuta elämäntapaansa. ”Sori, sori!” Siinä ei ole aitoa katumusta.

Jeesus rakastaa syntisiä! Se on monessa Raamatun paikassa sanottu! Hän odottaa meitä luokseen! Ei yhtään tarvitse arkailla. Kaikki me olemme syntisiä, ainakin Jumalan mittojen mukaan!

Aito katumus on omien syntien tunnustamista ja armon tarpeen ilmaisemista Jeesukselle. Jeesus ei voi olla armahtamatta sitä, joka häneltä apua elämäänsä pyytää. Hän odottaa meitä anteeksiannon kanssa. Hän rakastaa ja antaa anteeksi.

Hän itse tietää miten ristiriitaista tekoa me ihmiset olemme ja joita pimeyden henkivallat vielä riepottavat valheellisten sanomien kanssa. Hän auttaa meitä pyyteettömästi. Hän odottaa myös meidän luottavan Häneen.